

GEVIS-fondens Salénare berättar

Mot Snow Storm bland pirater i Lagos

Under den tid som jag arbetade på fartyg innebar det många resor med flyg runt hela världen för att komma ombord eller hem igen.

Jag skall nu berätta om en resa ut till fartyget M/S Snow Storm 1977. Resan till Lagos i Nigeria skedde akut då min företrädare blivit sjuk och tagen iland till sjukhus när fartyget passerade Las Palmas. Jag hade fått flygbiljett och skulle åka under påskhelgen via Bryssel till Lagos. Jag checkade in och när jag kom till Bryssel och skulle byta flyg fick jag veta att detta flyg var inställt under påskhelgen så jag fick stanna på hotell över natten, och åka vidare nästa dag till Paris för att ta ett annat flyg till Lagos.

Ensam i Lagos

Vid ankomst brukar det vara normalt att man hämtas av någon representant för rederiet men i detta fall fanns ingen som mötte, kanske beroende på att jag anlände en dag senare tänkte jag. Jag blev stående utanför terminalen. Det var sent på kvällen och jag visste inte vad jag skulle göra. Då kom en man som hade sett att jag var orolig och som visade sig vara svensk. Han var med på samma plan och hade sett mitt pass och att jag var svensk och undrade vad jag skulle göra i Nigeria? Själv skulle han dit på arbete. Då jag hade rätt lite valuta med mig och det på den tiden inte var vanligt med kreditkort fick jag åka med honom till ett hotell på Victoria Island strax utanför Lagos där han hade bokat rum. Jag fick låna lite pengar av honom, så jag fick ett rum för att nästa dag söka reda på rederiets agent för att få mer information. Den adressen hade jag fått innan jag reste från Sverige.

Kackerlacka i duschen

Nästa dag tog jag en taxi till den adressen och hittade kontoret och där visste de inget och de var inte agent för rederiet den resan, men de hjälpte mig att få reda på vilken som var agent för den här resan. Jag tog då en ny taxi dit och blev då informerad om att de väntade fartyget men inte visste var det var eftersom det borde varit framme. Agenten ordnade ett hotellrum åt mig i Apapa på andra sidan av Lagos, och där hamnen ligger. Det var ett mycket enkelt rum.

Det första jag såg var en stor död kackerlacka i duschen. Jag stannade där ett par dagar, men sedan sa jag att jag ville byta hotell. Då flyttade jag till ett hotell utanför Lagos som var något bättre, men där var

problemet att det varje morgon och kväll inte fanns vatten eller ingen elektricitet. Det blev mörkt och air condition stoppade, och det blev varmt i denna tropikhetta.

GEVIS-fondens Salénare berättar

Hotellet låg på en plats där det fanns mycket få hus så det blev tråkigt att vara där och jag undrade vad som hänt fartyget.

Önskas en sällskapsdam?

En dag sade en man från agentkontoret som kom på besök och såg min oro att om jag vill kunde han skaffa ett kvinnligt sällskap åt mig, så jag inte behövde ha det så långtråkigt, men det tackade jag nej till.

Illegalt i landet?

Efter en vecka kom samme man och hämtade mig för att jag skulle tillbaka till Apapa för att fartyget fanns ankrad där ute i väntan på kajplats. Vi åkte då först till migrationsmyndigheterna och stämplade ut mitt pass som utrest och sedan åkte vi med en liten båt ut för att hitta fartyget. Tyvärr fanns det inget fartyg så vi fick åka tillbaka. Jag var lite orolig eftersom jag nu var illegalt i landet, och det brukar vara rätt känsligt i dessa länder.

Risk för pirater

Nästa dag kom han och sa att vi skulle åka och ringa till fartyget och höra efter var de var, så vi åkte till hamnen och gick ombord på ett tyskt fartyg och fick låna deras VHF telefon och få kontakt med fartyget. Det lyckades så jag fick prata med kaptenen ombord som sa att de ej har kommit närmare och ankrat på grund av risk för pirater som var rätt vanligt i Västafrika vid den tiden. Därför hade de cirkulerat runt långt där ute hela tiden, men de ville ha mig ombord för de hade problem med automatstyrningen. Vi kom överens om att de skulle göra en sväng in i hamnbassängen och hämta upp mig nästa dag. Det bestämdes en tid och vi åkte ut och äntligen kom jag ombord.

Jag började på Salén 1968 och var kvar till slutet, och sedan ytterligare 2 år i Cool Carriers/Nordia innan jag började arbeta iland. Först anställd som elektriker senare elingenjör.

GEVIS-fondens Salénare berättar